

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1924-ΕΤΟΣ 60^ο ΑΡ. 275

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΟ ΜΑΪΟΥ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

Ἐπιταγαὶ καὶ Ἐπιστολαὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

(Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 7)
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΘΑΟΣ ΡΟΜΒΗΣ 16

ΣΤΙΓΜΑΤΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἐτησίᾳ δρ. 50.—	Ἑξάμ. δρ. 25
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Φρ. 50.—	Φρ. 25
ΑΜΕΡΙΚΗΣ	Δολ. 4.—	Δολ. 2
ΑΓΓΛΙΑΣ	Λρ. 1.—	Σελ. 10

ἸΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

Δημοσιεύσεις εἰς τὴν αἰσίδα τῆς ἀλλο-
τροφίας: 30 λεπτά ἢ ἑξῆς δι' ὅλους. Διὰ κομμάτι
καὶ ἡμερικῶς καταχωρήσεις ἰδιαιτέραι συμφωνίας.

◻ **ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ** ◻

VALISNERIA

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΤΡΕΛΛΕΣ

Καλέ μου Ρομέο,
 Η καλοσύνη που είχατε, πόσον ερείς δσον και ο κ. Αρχισυντακτής, η άφορητή εμάζ μου, μου δίνου την ευκαιρία να διαφανώσω οριστικά, για όσα μου γράψατε εις άπάντησιν κάποιου έπιστολής μου. Είναι ή πρώτη φορά, που βλέπω να ξεφεύγουν μέσα από τα όρια σας λόγια πολύ λίγες αλήθειες και αυτό με κάνει να πιστεύσω, πως όσα έγραψα στα όφθαλμούς ο ίδιος δεν τα πιστεύεται.
 Εάν διαβάσετε ποτέ, έχουν τα πράγματα και όχι όπως τα έφρανατόθητε, θα ήθετε πόσο άδικο έχω άγανακτισήσει.

Φαντάζεσθε ότι έχω άγαπήσει κάποιον νέο, όποιοι με έχει διαγράψει από το έρωτικό του καρπό.
 Άλλά εύχομαι, δεν έχω ποτέ το άτύχημα να γραφθώ εις τα καρτά των κυριών και γ' αυτό δεν έχω δομώσει καί την κίβρα της διαγραφής. Νοιώτα ότι, είναι έπιγραφισμένη από κάποιον άδικο με κάποιον κτηνώδη, ή ά κτηνώδη πλάσματάκι. Μα μπορεί να είναι μου ό ένα πλασματάκι δεν γλαμίζω, γλαμιά έ τάχα άπο; και όταν μπορεί να κολοιταί δια έξω, να παύει άναλόγητα με κάθε καρδιά που τού παραφρασσαί.
 Η κοινωνική μου ύβριση άφ' έδω, το έταυρωθημενεύοντα παραστεικόν μου άφ' έτέρου, με έδωσαν να μπορώ να κερώνω, ό τα έχω όφθαλμοί Success στη ζωή μου. Τα αιώτια όμοι, paroles d' amour ή άκουγε να μου ψιθυρίζουν, ποτέ δεν με ασκησιάζουν. Άλλα δεσποτίζω ότι δεν με ώθησαν λόγια γλαμιά το κατώριαν δυό ώρια μάτια. Είναι βέβαιον πως θα γλαμιάσε τις βίβλους αυτού. Μή έτσι είναι. Πάντα γλαμιά εως κέντρης της ηλικίας σας, γιατί είναι αδύνατον να νοιώσει μια καρδιά ένος κεντρού 20 χρονών. Μα μη νομίζετε όμως πως ό νέος αυτός με άδύγραφε από το έρωτικό του καρπό. Αυτό δεν μπορώ να το κάνω, άφ' εδέν έμαθα ποτέ ότι τον άγαπάω. Μα άρκοποι να καθομαι να συζητώ όφθαλμοί κεντρού του καρπού γ' άφήσει να νοιώσει τίποτε από το έρωτικό μου. Μου προσέφεραν με άπειρη έκτίμηση, ίσως καί καί περιούσιο. Μα ή στάσις μου τον άρφάλιζε. Είναι γ' αυτόν ή πειό ύπερηφανή ύψωσις που έχω γνάρσει.

Τώρα θα μου πείτε, πως έφ' εγώ τίσω τον κεντό μου την ευτυχία, έφ' άρνούσε να ήθελα να γ' άγαπήσω ό όν ήθελα, έφ' έγραφα μόνη μου την καρδιά μου; Δόκι έτοι έπρεπε να γίνη. Ο άνθρωπος αυτός ή κατά πολύ κατώριος μου. Οι γονιές μου βίβαια δεν μπορούσαν ποτέ - δαχθύν ένα τέτοιο γάμο. Έξ' άλλου, ήτο άνθρωπο έφυκα, άίθραπος, άσυμβίβαστο, προς τόν χαρακτήρα μου. Έάν έποι παραβιάζω το όμιλοσά γ' ά την έπιτυχία κάποιου συνάλλας, μπορώ να γ' άπο άπάντησιν ότι ήρωα ήν ταύτα παράστασι του Καραγιώτη. Θα ήμουν λοιπόν πολύ κουτή εάν ήνα να φανερώνω σε έτα θέλον άνθρωπο το οίσητά μου. Τώρα θα μου πείτε, ότι μπορώ να πάσω να τίν άγαπάω. Δίν μπορώ να πώ πως διατηρώ γ' αυτόν κάποιον οίσημα παράφορο. Άπλούστατα έχει άπομείνει καί τι μέσα μ' υ, που με κάνει να φαντασμαι άγρίμω σε άνθρωπος που μου προσφερον μια άφοσίωση. Άγ' υπώ να είρωτισω τον άνηραπο που θα έδιδε το πάγ για μένα. Κ' αυτό γιατί εόν μου φανερώνουν την άγάπη τους κάνουν να έννην ή άγάπη που κοιμάται μέσα μου, για κάποιον άλλον.

Ίδω ποιά είναι ή αλήθεια.
 Έσείς και ο κ. Αρχισυντακτής, φαίνεται ότι έλάβατε ύπ' όψιν σας μερισμό σίχως μου ή όποιοι περιστερόφορον πάντοτε γυρω από το ίδιο θέμα. Μα καθως γωρίζετε για ένα ποεσις λειτούργησιν μόνον πολύ ή φαντασία παρα το οίσημα. Για να γωρή κάποιον ποεσις γωρίζεται ή ύπερβολή γιατί δεν μπορεί βέβαια έπάνον στη διανη μου ύπόθεσι να έπαρχει τίποτε το οίσημα όταν δεν ύπάχτει ή ύπερβολή. Έάν κάλ έλάβατε έφ' όψιν σας την έπιστολή μου, αυτή έχει μάλλον κάποιον γενικόν κανόνα. Έγραφα ότι με το να λέτε σε ένα έρωτικόν μόνον να παύει γ' άγαπή είναι σαν να λέτε σε ένα τραλλό να παύει να κάνει

το λίσες. Κι έπίμνω ο' αυτό που έγραψα. Δεν μπορεί ε, ποιά μου, γ' άρνούητε ότι ύπάρχουν άνθρωπο οίσηματικοί. Η οίσηματικοί είναι; Ίσως είναι άρροσάσια. Σε άλλη ποή, τ' ε που όλα ήσαν ώρια, ούτ ή ή έ ά προσόν. Πέροντας λοιπόν την οίσηματικότητα εόν μια άρροσάσια, έρωτο, μπορεί να θροπουθη; Θροπούσαι μόνον με το πάρισμα του χρόνου. Κάθε καρτίσι από δέκα έπα εως είκοσιδυό χρόνων, δεν μπορεί να πη ότι δεν έχει αυτή την άρροσάσια.
 Έρω είναι αλήθεια ότι είναι οίσηματικη μέχρι βλακείας. Ο μολογί όμοις εδέν είναι καθόλου άρροσάσια για μένα. Είναι ατί τι ποδών βαθειά ριζώμετο μέσα μου και πολύ φοβόμαι πώς εόν γάσω αυτό που διατηρώ με τόση λατρεία θα γάσω το πάγ από τόν έαυτό μου. Όλο μου είμαι οίσηματική όπως έσείς βέβαια θέλατε και έθετα ύλιστής. Μπορείτε να γίνετε οίσηματικός; Ποτέ. Έσείς και γ' ωδεν μπορώ να άσπασθώ τόν ύλισμό.
 Τό όρωτο χρόνω έίως κοριτσιού, ή άκνωβολία τών ματιών του, το θροσρό μεδίσμα και όλα αυτά που σεις λέτε, δεν χάνονται, φίλε μου, γ' ατί έπιμένα είναι κοριτίσι να συμπαιθ' ένα κούρι. Άφ' ίναναίσι, θα ήθετε πάντοτε ένα κοριτίσι που ζή μ' ένα γυωό όνειρο, να βρίζω μια ώραία ένασχήμη χροίσι να ύ πορφυρή και χροίσι να γίνεσαι νευροικό. Τή ζωή που έσείς θέλατε, την έχω δοκιμάσει, άφ' εδέν ή κοινωνική μου θέσις το άπαιτεί και γ' αυτό μπορώ να πώ, πως είναι ή μόνη ζωή που μπορεί να κάνει ένα κοριτίσι να χροίσι το όρωτα τον χροίσιμα, και ξεφύγει γιατί; Για τούς έξής λόγους:

Προσκαλεί τι μιá δεσποινίς σ' ένα κορό. Ά γίχιε ή άγωνα της τουαλιέτας: Έρχεται ή ώρα του χορός. Η ώρα του Flirt. Η ώρα του κρισίμου. Έστερα μιá νύκτα άρροσάσιας για να θρομώη και να έπαναλάβη με τή σαψι της τα λόγια που της ψιθυρίζε ό χροσούτης. Σή δεύτερα συνάντησι δέν συνειλίζεται το Flirt. Ο κ. εύρηκε κάποιον άλλη και δέν έβρω τι. Έρχεται ή προσβολή του έγωισμοσού και κεντρών άκοινοσά ή άπερηγνέσις. Τά με αυτά λοιπόν πλάσματάκια είναι κα τά την γνώμη μου ή δούλας εδής της ζωής και όπι ή πεισματοσά.

Διά την αντίγραφην
 R. ΜΕΘ
 Υ. Ρ. Είς το έπίμνω, φήη δεσποινίς, θα σάς άπαντήσει διεξοδικά περί ύλισμοσού και οίσηματικούττος.
 R.

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΘΕΝΑ

Η ΠΡΟΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΚΑΣ ΠΙΠΕΡΟΥΛΗ

Η εύςυχοσ του κ. Πιπερούλη, κατά τάς έμολογίσις τών είσινοματικόν φίλων, ήτο θαύμα γυναικείας ώριαυτότητος. Θα ήτο όμως άκόμα ώριαυτότα άν δεν είχε μιαν πρόληψην. Άπέφυγε δέ κοιμητιύ μαζή με τόν άνδρα της κάθε Τρίτη. Τό είχε γροσούσια και έλεγε πως από μικρό είχα μια ηρωοισθησι πως κάποιο μεγάλο κακό θα της συμβή άν κοιμηθη ή τή νύχ ή Τρίτης με άνδρα.
 Ένα βράδυ — μια Τρίτη βράδυ — ύστερα από μια μεγάλη διακοεδαστική έσπερίδα, το ζεύγος Πιπερούλη άπεσορθή εις να ύδιαισάτα έρωματιά του. Οι δύο εύςυχοι έπασαν να κοιμηθούν χωριστά και λόγω της κατηραμένης Τρίτης, άλλα και διότι είχαν τούτον καταπονηθη ώτις δεν είχαν καμμίαν διάθεσιν δι' έρωτικας ένχειρηρίσισ.
 Τή νύχτα ο εύςυχοσ έξέπληησεν άποτόμοις εξ οίσις μίας εφοδίας προσβολής ήμικρανίας. Έσκηάθη κ' ήλθε μέχρι του δοματίου της εύςυχ η του για να τής ζητήσιν μια άπευρίνη. Εύτυχός ή πόστα του δοματίου της δεν ήτο κλεισμένη. Ο εύςυχοσ την άνοίξε κ' έβήρσιε στο δοματίον. Η ώραία κ. Πιπερούλη ήτο πεσμένη στο κρεβάτι από το κάτω μέρος τής βίαν στέσιν που έκα: σ τόν εύςυχοσ να ξεφυσάσθη. Μαρ' όλην την ήμικρανίαν του, και όφθαλμοσ να διακρίνη κάποιο άλλο άνθρωπίνον σώμα που εύρίσκατο πλησίον της. Ο εύςυχοσ, κρατώντας την άναπονή της.

Ω! ΑΝ ΜΙΔΟΥΣΕ ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ! ...

Τό στρουγγυλό το πρόσωπο που λάμπει, στού ούραγού τόν διαφανή αίσθημα με τό πελώριον άνοιχτά του ματια που μάς κυτιούν άπο ψηλά 'πί πέρα, Πώς ξέρει άν μπορούσας να μιλήσω, ποσα μου τήναι θα είχ' έμολογήσαι!

Τό τρυφερό ζευγάρι που παρνάει σε λίγο θα κρυφθ' μέσα σ' ό δάσος ήσυχω, γ' ατί ποιος σά χ' ορτα μ' έσας να εκύψη να τούς 'δη θάξε το θάλασο, γ' ατί άν μπορώ να μιλήρη το φεγγάρι, να πη τί θαξε για το τρυφερό ζευγάρι! ...

Παντρεύεται ένας γέρος έξηντάρης με νόστιμη, άφουρη ποδισιού α... Και τό φεγγάρι, βλέποντας τό γέρο τή νύχτα γ' άγαλιάζει τή μικρούλα, από 'ψηλά φανιόντα να γελοσος...

Φαντάζεσθε τι θαξε, άν μπορούσαι! Σήν έκκλησία εδν λειτουργεί, παπά μου, τό στομα σου άγα χαμογελος: ό μόιος μόντροσας που έχω να φοβάσαι είν' το φεγγάρι, αυτό όμοις δέν μιλάει... Τι θαξε, άν μπορούσας, —συλλογι σου — Γι' αυτά που λειτουργείς μέσ' το κελιά σου!

Όραία δεσποινίς, που στού Γιαννούνη μάς πυροκλείσις με την πολλή σου χάρη, τού σώματος σου ή γωριμιά ή θειες, (άν μπορούσας να μιλήρη το φεγγάρι θαξε ένα μουσικό μεγαλο: πως είναι από γνήσιες κάθα άλλοι!) Και σεις, άριστοκορτίσι μου κεντρύ, — Πρώτκτον άρενιή, — πόχως έσις σά συμπασιών ήδίνησι τά προεδριτά, για φαντασθίτες, το φεγγάρι άν μιλούσε, τι θαξε για 'κείνον τόν γωιστο σας που έρχεται κυρτά άφ' έδω!

Καλέσ μου άναγνώστε ες, [ήσυχα: 'Όταν τά μάλλη σας, ή [νύχτα, τα κρημ' ένα άνοιγείτε κλειστές στα δω- [ματία σας, τό πρόσωπο με μάτια ά- [νοιγμένα, που άφ' το παραθερι σας [αυτάσι, τά βλέπει όλα δίχως να [μιάλη.

Τό επλησίσιος περισσότερο προς το κρεβάτι. Έγώρισε τόν διακόπη που εύρίσκατο εκεί κοντά κ' ένα μικρό εδ' ήρωματί άναγας. Μιά φωνή έκπληξισ διαφύσι τούς από τά χείλη του. Δέν μόρσιος να συγκρατηθη. Έκει, κοντά στη γυναικά του, έπασαν σ' ένα κρεβάτι βρισκόταν ένας άνδρας, ένας έξανθός άνδρας, ό φίλος του ό Κλημήσ. Ο εύςυχοσ προς σιγήνη εκέφθη γ' άρτασή του περιστρωσων και να τρωφώρη την έπισκοπον. Έφωβήθη όμοις το σπάνδαλον. Ήταν ά θραπος με τόσος καλές σχέσεις και ένα τέτοιο σκάνδαλο μπορώσας να τόν κάνει να χροίσι την καλή χωνονικη του θέσιν καθως; και την φήμη που είχε ως εύςυχοσ. Η σέφις αυτή τόν άνάγκασεν γ' άρεπλισθη. Κι' έντι να σκοτώση την γυναικά του, ήρωσθη μονάχα να τίν... έσπινθη. Η κ. Πιπερούλη δεν έ τρωχθη διόλου από την άπορόκονη έκείνην παρουσιάν τ' ευλίζου της. Έσκηάθησ, τού έπασσε τρυφερά τά χέρια και τού είπε: — Δέν συμβαίνει τίποτε, άνερσύλη μου. Ησώχασ. Άπλούστατα ήθελα να δοκιμάσω άν πράγματι είναι σοβάρη ή πρόληψις μου. Και συσικά ρόβουμον να δοκιμάσω με σένα. — Πολύ καλά, έκαμεν ό εύςυχοσ. Διόξε τώρα ούτόν τόν άχρειό και κατόπι τά λέει.
 Η κ. Πιπερούλη έσοκινθησεν έλαφρά τόν Κλημή και τού είπε: — Σήκω να φύγει. Καμμία άπάντησις, καμμία κίνησις. Ο εύςυχοσ έξηγησθη και τόν άρτασε άφ' το πόδι. Καμμία φωνή, καμμία κίνησις και πάλιν έκ μέρους τού έρωσοτού.
 Ήτο κενός.

- Όνομα
- Σίριελ
- Δίνωρο
- Γκρίπι
- Παυλί
- Καρολί
- Κωνσταν
- Κωνσταν
- Τηλέμα
- Ρένα
- Ραυβόν
- Αγροσ
- Καρπο
- Φίλορ
- Παναγι
- Κόμην
- Άνω
- Πικτι
- Όραία
- Όρρο
- Κόρη
- Νκροί
- Κίρια
- Ζαζά
- Παρ
- Κίτη
- Μίνω
- Κλαρι
- Στέλλα

ΝΕΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ (ΑΡΙΣΤΕΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ)
Ο ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΙΚΟΣ ΜΟΥ,
 ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
 Ότι, εξ αιτίας του, έγω σεσθήθηκα και την αδελφή μου, την άγαπημένη μου αδελφή, για πάντα' κ' ότι σεις μας, στο φανάρι, μεταίμας εσάν τούς κούσκους' ό άδ ε φός μου κ' έώ.
 Ο Σωτηράκης ήταν από τότς στο φαρμακείο. Πήρς οσιρ, έμαθς άρμάτα καλά τή δουλειά του, άλλα δέν κέρδιζε άκόμα μεγάλα πράγματα. Έγώ πάλι τίποτα, άπολύτως. Ούτε ένα μάθημα δέν είχα πιά, πρό καιροσ. Είχα βαρεθ' μάλλιστα τής αείνης; ίστοριές; κ' όσκι άκόμα μου παρασκαϊόνταν μαθήσεις, τς έδιωχνα, γιατί ήξερα καλά τι με περιμενε στα σπύτα τους... Και δέν ήταν μόνη ή διατήρησις μας. Ο καυμένος ό Σωτηράκης ήταν ύποχρεωμένος να πληρώση το κοκκος και χροσλίσιά του δανειστή του ρωμαίτου του πατέρα μου, άλλωσάκα κινδυνεύμας να χροσσιμας και το σπίτι, τή μόνη μας και περιουσία. Μ' όλ' αυτά ζούσαμε. Δυό άνθρωποι ήμασσε κ' ή αλίωια Κασερίνα, τριξ. Καί θα ζοσμαι έτοι ποιάς ξέσις ποσο, άν δέν συνέβαινε καί τι άλλο που με χροίσις κ' από τόν άδελφό μου.

Αυτό πρέπει να το διηγηθώ λεπτομερήςτερα.

Είχαν περάσει τρία χρόνια από το θάνατο της μητέρας μου, δυό από τό γάμο της Σωτηράκης και άκόμα σχεδόν από τόν δικό μου που δέν έγινε ποτέ.
 Έγώ περιμένα άκόμα τόν άρραβωνιαστικό μου. Άλλά όχι πιά για να τόν έκοινηθώ. Η έλπίδα μου, ή μουσική μου έλπίδα, ήταν να τόν κάνω να με έαναγαμώη. Κι' αυτή τή φορά αλήθηνά. Η, να πώ καλύτερα, δέν ήξερα ούτε έώ. Ήταν σιγή με άκόμα πού έλεγα πως θα τόν σκόνα. Ήταν κ' άλλες που ύπαστρα στή. Άκαλιά του, έστω και σά έρωμένη του! Τώρα τόν μουσάσα μαζί και τόν άγαπούσα. Μού ήτον αδύνατο να τόν ξεχάσω, να τόν βγάλω άφ' το νού μου.
 Κι' άς μνη ήξερα που βρισκόταν και τι έκαμε, άς μνη ήξερα ούτε κών άν ήταν άκόμα έλεύθερος ή άν είχε παντρευη. Άς μνη ήξερα άκόμα ούτε άν ζούσε!

Ένα μόνο ήξερα: ότι άν μάθαινα άξαφρα πως πένθαν, θα πένθαν άμέσως κ' έώ.
 Η ιδέα του Δημητριάδ' ή κρατούσε μόνο στή ζωή.

Οι περισσότεις γυναικες έσχοον τίν πρώτο του. μια χαρά και περνον ύστερα άλλον ή κ' άλλους. Μερ όμως τόν πρώτο τους δέν μπορούν να τόν ξεχάσουν σ' όλη τους τή ζωή. Έγώ, φαίνεται, ήμουν κ' αυτές τς κακοσίτες...

Ίσως τώρα άπορήσις: Άφού είχα τόση μανία, — εις έ από ά' άνη, είτε από μισος, είτε για εκδίκηση, είτε για κινώνεσμα κατά των ό Δημητριάδ; Δέν έρω ούτε έώ! Ίσως μια άλλη στή θέση μου θα καλοσί τον κόσο. Η μόνη μου δικαιολογία σ' αυτή τή άρρώστια, για να τίν πώ έτος, ήταν ή φτώχεια κ' ή δυστυχία που μ' έρχεσ σ' ένα είδος μοιρολατρείας. "Εάν είναι γραφτό, έλεγε, κάποιος κάποτε θα τόν έαναβρω."

Έπαινα δέν είχα και κανένα για να ρωτήσω. Η θεία του, ή κυρία Άνδροκίνη είχε φύγει άφ' το φανάρι. Άλλά μ' όσο ήταν εκεί, ποτέ δέν μου πληροφόρησε για τόν άνεσιό της, είτε γιατί δέν ήθελε, είτε γιατί πραγματικάς δέν είχε είδήσιος του κ' εκείνη. Ο θεός του, ό κ. Αρπέλλογλου, πέθανε ύστε λίγων καρο κ' έλειψε ή Τράπεζι του. Η θεία του ή "Αρπελλούλα δέν έξω κ' έγω τί άπέμεινε. Τους φίλους του τού Πέραν ούσις τούς ήξερα ούτε ούτε ήθελα. Κ' έμένα λοιπόν δέν είχα ούτε για να δέν ρωτήσω, ούτε για να τόν βάλω να ρωτήρη. Η Ραλλού θα έκαλεσ γ' άγάπη μου. Και μάλλιστα τά πρώτα χροία καί κοινητήρι, καί δοκίμασε, με χωρίς άποτέλεσμα. Έπαινα, — τελευτάτα, — παντρεύεσμαι κ' αυτή μ' ένα Σμυρνικό κ' έφου στή Σμύρνη. Ήμουν δλοσολιόλω έρημη.

Και πάλι ήμουν ελχιροσμένη, όσο είχα τουλάχιστο τόν άδελφό μου. Άλλά θα τίν έχανα κ' αυτόν σε λίγο. Γιατί, εκείνος τόν καιρο, συνέβη το άλλο κακό, που είπα, — κακό δηλαδή μόνο για μένα: Ο Σωτηράκης έρωσθησεν μια Φαναριώσιμα και την ζήτησε σε γάμο.
 Κατόγω την έλεγχαν κ' ήταν άνεσιή ένός Δεσποίνης, που είχε πανέναν από δύο έτώων και

τ' είχε άφήσει δυό-τριξ χιλιάδες λίρες κ' ένα ώρωτο σπίτι, πένταν, να τά μοιρασθ' με τριξ άλλες μικρότερες άδελφές. Όμοσφ πολ δέν ήαν, είξς όμοις θανάσιμα μάτια και κυπριασένο άσάγμα.
 Ο Σωτηράκης άκόμα καλός γαμπρός για ένα κοριτίσι που δέν είχε καί σπανιάτα πράγματα να πάρη καλύτερον. Άλλά το έμπόδιο ήμουν έγω.
 — Άδύνατο, τού άποκριθ'καν, όσο δέν παντρεύεται ή Μαριτάνα.
 — Μα γιατί;... τί σχέση έχει;
 — Έκει καί πολλη. Η Κατόγω δέ θέλει συντροφιές... Θέλει να μη σ' ένα σπίτι που γάνα μονοχη της, γωισκοτά.

Δέ χροσλιόταν φιλοσοφία, για να καταλάβη ό Σω ηράς τί είχαν στο τούτοσο, όσκι έλεγαν πως ή Κατόγω δέν ή ήλε συντροφιόνα. Δέν με ροσαν βέβαια να τού ποιν καθαρά «δέν θέλει να ζή με την αδελφή σου που έλει τέτοιο όνομα, μ' αυτό έννοούσας. Κι' ό Σω ηράκης, τυφλωμένος από τόν έρωτα του, — εδέν τόν άδισώ, — τάβαλε μαζί μου.
 Έγιναν μεταξ' μας σιγήσις. Για πρώτη φορά, μωξ ήξης λόγω για τή «δωρογιά» μου. Κι' όσκι άκό α πιστησε πως δέν έφταιγα, είπε πως τού ήταν άδάφορο, άφού, θέλοντας και μη, ήγω τού έφραξα το όρωμό του, έγω ήμουν το έμπόδιο τής σέτυχης του...
 Ύστερ' άπ' αυτές σιγήσις, μετόνοιμας για τά σ'ληρά του λόγια, με λωκόταν, φοβόταν, με καλοπαινας, με παρηγορσσε: «Δεβαριόσαι! θα ύποείνω. Έπί τήλοους άς μνη πάρω και τήν Κατόγω. Είναι τόχα άνάγη να παντρευτώ.»
 Έδ' όμως ήθελα πώ ύπέφρα. Έβλεπα άκόμα πως δήλασε α ήμουν ένα έμπόδιο στή του και στή έντυχία του. Και δέν ήξερα με τί φόδο να βγω άφ' τή μέση και να τόν άφρασο.

Μιά σιγηή συλλογήσχηκ' να σκοταθ' μια σιγηή συλλογήσχηκ' να παντρευτώ, να πάρο ένα από κείνους που με ήθελαν κ' άς ήμουν δυστυχέμενη. Μα δέ βρήκα το θάρρος να κάμο ούτε το ένα ούτε το άλλο. Άγαπούσα τή ζωή μου κ' η, περισσότεις ίσως από τή ζωή μου, άγαπούσα. Εκείνον που ό ερωσόμεν να τόν βρω μια μέρι κ' αι... να τόν εκδιωκω, πέποντες στή σ' αλιά μου.
 Σ' αυτή τή δεινή άμηχανία και τή μεγόλη δυστυχία βρισκόμουν, όταν μου ήρθε ή Ραλλού. Κι' αυτό το γραμμα μου γέννησε έσπινκα μια ιδέα που μου φάνησε σά σωτηρία:
 Νά φύγω! Νά πομ κ' έγω στή Σμύρνη, κοντά στήν εκέδερφη σου, να κάμο καί τή δισκάλα, να ζήσω... Τι διάβολο! Δέν θα με ήξεραν και στή Σμύρνη όσοι στήν Πόλη. Μπορώσε να βρω ύδιαισάρα; αδύνατο ή να διορισθ' και σε κανένα Παρθεναγωιστο...

Κάθησα άμέσως και τής έρωγμα ένα μεγάλο γράμμα. Τής τάπα όλα, όλα, την παρακάλεσα να με βοηθήσιν για να μην άναγκαζόμεν ναύτοκοινησω' και τή ρωσίζασ άν πέρισεσε στο σπίτι της καμμία κάρμα, να πάω να καθήσο. Όχι β' β' β' για πάντα δ; που να βρω θέση, έστω και σ' εν οικόδιβασκάλοσα.

Είχα την ιδέα πώ- ή έξεδέψη μου μ' άγαπούσε άκόμα, που αυτή είν μ' έπίστευε για έσοχη ή γ' άτιμασμένη όσκι να μ' έθελη κοντά της, και πως προθύμα να μου δίνε τή βοήθησ της, σ' αυτή τή περιστασι, να μη χαθώ Είχα όμως μαζί με την έλπίδα, και κάποιον φόδο.
 (Ακολουθεί)

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΤΗΣ ΝΟΡΑ

Μας συμβαίνει γ' άγαπήμε παρφορα σ' όλη μας τή ζωή ένα μόνον άνδρα, έρωτιήν ή σιχώνον άδίοφορον, χωρίς ούτα για μ' ά σιγηή να συμρωίζωμεθα την μέσην μου τού χαρίζομαι. Πολύ λίγες από τας είναι έπιδικτιες τών παρθεσιών, ήν ούτ' ήν της σαρκό.
 Έα τούτου προέρχεται το όπι λημονώμεν τούσιν εύκολα τάς ήδος από τών περιχόμεν σ' ένα άνδρα, τόν όποιον δέν άγαπώμεν πλέον, διά τόν άπλούστατον λόγον ότι δέν μόρσιος να κατακτηη την ψυχή μου.
 — Όσα δέ ήθετε μια γυναίκα να θρηνη! άπεισιμα τά υπερωμενω άντρα της και να βραβώου σε γ' ά χροί του θα κόψη και τά μαλλιά της, να είδης βραβία, άγαπητή μου φίλη, ότι η γυναίκα αυτή θα έναπανεύθη από άλλα τίσος και άγότερα δλάν Νόρα.
 ΝΟΡΑ

ΣΠΥΡΟΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ
Η ΄ΧΡΥΣΗ ΑΛΥΣΣΙΔΑ,
 Έλληνικόν Μοδιόστορημα

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
 Πιστεύω δέ αυτό να το έξωρε γιατί είναι πολέ κοινό. Τό γελώτο θανάσιον.
 Έπειτα από μικρή σιπή ό Στάμος είπε μεκάποιον ματροπαθεία και ευμβιστικότητα στή φωνή του.
 — Τόν τι θέλεις; Πές μου, έσύ, και να φερθώ όπως μου πής.
 — Μπάρδο, Στάμο, είπε ή μαμά, φαίνεσαι έξοπος άνθρώπος.
 — Τι διάβολο, επανέλαβε ό Στάμος, να τά χαλάσωμε για ένα τέτοιο ζήτημα; Άς βροδύμε μά λούση.
 Τό αυτοκίνητο έφτασε στο σπίτι τής οικογενείας και σάθησις.
 — Θα τά πούμε άργότερα, είπε ή Άλνα και ταύδασε το χροί.

Η λίσις ήταν άνάλογη με την περιστασι. Οι συγγενείς τού Σταμου θα ήμουν πρώτηρα στο έξογιό έκκλησάσι δην θα γίνονται ό γάμος. Έπειτα θα ήμουν τή ζευγάρι τών μελλούμενων καθως έπισης θα έφταναν και οι λίγις άλλες προσκεκλημένοι. Μέσα στήν εκκλησία φονισα δέ θα ήταν άνάγη να γίνη καμμία σύστασις ή γραμμία κ' έτσι οι συγγενείς θα μπορούσαν να παρασούν και για άπολό περιέφρον ήγεινονες ή διαβρωτες που ήγαν να ίδουν τόν γάμο.

Στήν αρχή το σ'χίδιο ήταν, διο οι προσκεκλημένοι με τούς νεονόμους να γωρίσουν στο σπίτι τού Σταμου κ' έπει να προσερθή κατ' κ' έπει να άπεχορησούν οι έξοικη κλπ. Τώρα το σ'χέδιο άλλες. Τό αυτοκίνητο θα περιέμενε τούς νεονόμους και μόλις τέλεισας ό γάμος, θ' άνέβαιναν σ' αυτό και θα τραβούσαν κατ' ύδισαν στο σταθμό για να πάν με τόν τραίνο.
 Μ' αυτό τόν τρόπο, έστω κ' άν ήταν ύποχρωμένοι να τούς άποκαρτίτσον, τή πράγμα δέ θακίως πολλή έντύποιση και ίσως να περσισας και άπαράθητο.
 Συγγρομας ό Στάμος δέ εδινε μερισς συστειες ούημεις σιύσις δικούς του.

Οι συγγενείς διαμορτωρήθησαν με καλλή ζωρησάτη για το σ'χέδιο αυτό. Αυτόι και πολ' πάνταν ή γυναικες έλεγόριζαν μεγάλα πράγματα.
 Γιατί δάδιναν τόσα χροίματα για να κάμουν μοντόρες τουαλιέτες; Για να πάνε μια σιγηή σ' ένα έσκηκλήσι;

Η μητόρα τού Σταμου σχεδόν άγώλεσε.
 — Έτσι θα γίνη ό γάμος τ' ο γυιοσ μου; Μήπως έχω κ' άλλον; Ένα καί μεγαλο τόν έχω... Κόι θα παντρευίητε και θα φρόντες σάν κλέφτες... Τι τωίοντες λοιπό ύπό το παλάσι; Για να τόν κάμνεται τα δουλιώ; Όχι, δέν να παροδέχομαι έγώ αυτά. Πρέπει να γίνη ό γάμος έδώ, στο σπίτι σου, κ' ένα τραπέζι... μεγαλείο, να γωρισώμε δει καί να γλανησώμε με τή χαρά σου... Καί, ποδ' άκοινησαν σ' ό; Νά γίνη γάμος κ' έπειτα να γωρισώμε μονάχοι έμεις στο σπίτι και να φάμε σάν τις άλλες μέρες.
 Ο πατέρας άδι φροδός. Ήθελε κ' αυτές τού γλαντάκι, άλλα έίγους καθησώμιος τόσο καλά στο σπίτι του γυιοσ του, ώστε τού φανόταν πως είχε κάθς μέρα... γάμο.
 Τά άλλα μέλη τής οικογενείας ή ήταν μάν να γ' ήν κ' ποια «ρωτη» άλλα δν είχαν λόγο, μπροστά στους μεγαλυτέροσ.

Ο έξανθος για τριξ έιξέλιθιμα να φέρη τή «νύφη» στο κεντρολο, ένα κορό, που έπίστευε πως τόν χροσίσε άπαραύολλα. Τώρα έβλεπε κ' αυτές να κωνοη ή το σ'χέδιο του. Καί, κρημ', γιατί είχε την πεποιθησι πως θάκωνε μεγόλη έντύποιση, άν ζούσε το μάλο μέσα στήν Άθήνα, όπως άντι τα χορεύουσε πηδασ.

Όποσώηπότε όλοι διαμορτωρήθησαν, άλλα οι περισσότεις συνεροφώθησαν γρήγορα με την άπόφασι τού Στάμου.
 Μόνη ή «ρωτή» του έμενε άμετάπιστη. Κι' έπέμενε τόπο καλή, ώστε χροσίσθησε να βρεθη νέα λύσις.

Άπορωσισήσε λοιπόν, άφού συνενονήθησαν βέβαια οι δύο άρραβωνιασμένοι, την παρασόνον τού γάμου να γίνη μια διακοεδασία «οικογενειακή» στο σπίτι τού Στάμοσ και να πασορθή και ή Άλνα με τήν οικογενεία της. Άλλά, έντεσίσι, μόνο αυτόι, εδίνεν μάν για να είναι ή δ' ακέδασια άσιχώςς οικογενειακή, πράγματι δέ για γ' άποφύγουν τήν πορρεσι οίσελήπτες ματσορε.
 (Ακολουθεί)

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

ΑΝΗΤΑ

Του Allam Palletier

...Εσθραβούρ γλυκιά μου...
...Γαί σου αγάπη μου, μ'ην άσγήσης τ' όφθαλμ...

...Ο λογάφος έστίνης για τ' άταλιέ του...
...Υποχωρούσε όδρας μόνον φαινομενικά...

...Έτσι όδρας άπόλυτη ακαθάρτη...
...Έως όδρας άπόλυτη ακαθάρτη...
...Τα έργα του π'όσ ήσαν περιζήτητα ήσαν...

Ο. ΜΑΡΙΕ...

...Τ'ό γ'ά; που σκοπίζεσαι, δ'έν βλίσκε καί...
...Ο Μάριε, εύσπλαγγίσου τόν πόνο μου και...

ΠΑΛΑΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΚΑΣΤΑΝΗ

...Α! έλα σ'ό κλερ'όν μου, καστάνη...
...Να πάμε μακριά, στήν ξενιτιά...
...Βαρύς, ή νοιότη σου να ζή...

...δ'όσά να ίκανοποιήσουν και την παι τραλλι...
...Και όδρας Μ'όμοι μόνον μήνες εφθασαν για...
...Γιατί ένα βράδυ γέρισε από τ'ό άταλιέ του...
...Γιατί δ'όσά και λίγες μέρες είχε διαρκής την...
...Γιατί δ'έν μπορούσε πιά να διακρίνη καθα...
...Γιατί έμειναν άδιάφοροι σ'ά ποικυράνια...

Table listing names and page numbers for the 'Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ' section.

Ο ΦΙΛΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΜΕΧΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

...Κάθε άπάντησις μέχρι 40 λέξεων και κάθε...
...μετά την άποστολήν ένός μονογράμμου...

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΑΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΑΙ

...Προτιμ'ό τον χαρακτήρα του Σουανό...
...Δίον με δ'ήλ μου τήν καρδιά σου...
...Με τον Α. Ιωαννίδη χροσ'ή την ψήφου...
...Ψηφίζω τ'ό Γαυμόνδην, Μπαγάμο, Ρόζα...

...Δ'έν εφθραβόλα γ' αυτό και περιμένο να μου...
...γράφω. Εμμανουήλ Παλέην, Γραφεσία Σφαίρας...

...Ψηφίζω με δ'ήλ μου τήν καρδιά σου...
...Κορπίου, σ'ός συνιστώ θερμώς σ'έν φίλο...

...Ψηφίζω με δ'ήλ μου τήν καρδιά σου...
...Κορπίου, σ'ός συνιστώ θερμώς σ'έν φίλο...

...Ψηφίζω με δ'ήλ μου τήν καρδιά σου...
...Κορπίου, σ'ός συνιστώ θερμώς σ'έν φίλο...

...Ψηφίζω με δ'ήλ μου τήν καρδιά σου...
...Κορπίου, σ'ός συνιστώ θερμώς σ'έν φίλο...

...Ψηφίζω με δ'ήλ μου τήν καρδιά σου...
...Κορπίου, σ'ός συνιστώ θερμώς σ'έν φίλο...

...Ψηφίζω με δ'ήλ μου τήν καρδιά σου...
...Κορπίου, σ'ός συνιστώ θερμώς σ'έν φίλο...

...Ψηφίζω με δ'ήλ μου τήν καρδιά σου...
...Κορπίου, σ'ός συνιστώ θερμώς σ'έν φίλο...

...Ψηφίζω με δ'ήλ μου τήν καρδιά σου...
...Κορπίου, σ'ός συνιστώ θερμώς σ'έν φίλο...

...Ψηφίζω με δ'ήλ μου τήν καρδιά σου...
...Κορπίου, σ'ός συνιστώ θερμώς σ'έν φίλο...

...Ψηφίζω με δ'ήλ μου τήν καρδιά σου...
...Κορπίου, σ'ός συνιστώ θερμώς σ'έν φίλο...

...Ψηφίζω με δ'ήλ μου τήν καρδιά σου...
...Κορπίου, σ'ός συνιστώ θερμώς σ'έν φίλο...

...δ'όσά να ίκανοποιήσουν και την παι τραλλι...
...Και όδρας Μ'όμοι μόνον μήνες εφθασαν για...

...Γιατί ένα βράδυ γέρισε από τ'ό άταλιέ του...
...Γιατί δ'όσά και λίγες μέρες είχε διαρκής την...

...Γιατί δ'έν μπορούσε πιά να διακρίνη καθα...
...Γιατί έμειναν άδιάφοροι σ'ά ποικυράνια...

...Γιατί δ'έν μπορούσε πιά να διακρίνη καθα...
...Γιατί έμειναν άδιάφοροι σ'ά ποικυράνια...

...Γιατί δ'έν μπορούσε πιά να διακρίνη καθα...
...Γιατί έμειναν άδιάφοροι σ'ά ποικυράνια...

...Γιατί δ'έν μπορούσε πιά να διακρίνη καθα...
...Γιατί έμειναν άδιάφοροι σ'ά ποικυράνια...

...Γιατί δ'έν μπορούσε πιά να διακρίνη καθα...
...Γιατί έμειναν άδιάφοροι σ'ά ποικυράνια...

...Γιατί δ'έν μπορούσε πιά να διακρίνη καθα...
...Γιατί έμειναν άδιάφοροι σ'ά ποικυράνια...

...Γιατί δ'έν μπορούσε πιά να διακρίνη καθα...
...Γιατί έμειναν άδιάφοροι σ'ά ποικυράνια...

...Γιατί δ'έν μπορούσε πιά να διακρίνη καθα...
...Γιατί έμειναν άδιάφοροι σ'ά ποικυράνια...

...Γιατί δ'έν μπορούσε πιά να διακρίνη καθα...
...Γιατί έμειναν άδιάφοροι σ'ά ποικυράνια...

...Γιατί δ'έν μπορούσε πιά να διακρίνη καθα...
...Γιατί έμειναν άδιάφοροι σ'ά ποικυράνια...

...Γιατί δ'έν μπορούσε πιά να διακρίνη καθα...
...Γιατί έμειναν άδιάφοροι σ'ά ποικυράνια...

ΔΙΑΤΑΓΜΟΙ

...Δοικ'όν φο...
...Οι δι...
...Παράς Κόρη, σ'ό χαρακτήρα σου είδω...

...ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΟΥΝΤΕΣ ΑΛ...
...Καθίσταται γνωστόν εις όλους όδρας...

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΤΗΣ ΣΦΑΙΡΑΣ

ΠΡΟΛΕΓΕΙ ΤΑ ΜΕΛΛΟΝΤΑ

Το γράφειον της «Σφαίρας» αναλαμβάνει την διαβίβαν επιστολών εκ μέρους των ενδιαφερομένων προς διάφορον εκ των...

Συνεννόησις καὶ ἀλληλογραφία. Ἀπαντήσεις ταχέως καὶ ἀκριβῆς. Πλήρες μυστικότητος. Γράφεται: Νοομάντης, γράφεται: Σφαίρας, Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΣΦΑΙΡΑΣ

Βασίλειον Ἰ. Καλαμάκι... Εἶναι ἀδύνατον τὸ ἐπιναλῆσαι τὰς μετὰ τὸ μυστικότητος διακοπὰς... Ἐκείνη τὴν στιγμὴν ἀπ' ἐξὸς ἀπ' τὸ σφραγισμένον...

ΑΤΕΛΕΙΩΤΟΣ ΠΟΝΟΣ
Ὀλημύρις κ' ὄλημύρις ὁ δόλιος ταξιδεύων μὲς στὸν βαθὺ καὶ σκοτεινὸν ἀπὸ τὸ πόνου...

ΜΗΝ ΚΛΑΙΕΙ
Μὴ κλαίει, τὸ κάθε δάκρυ σου καὶ μὴ πληγὴ καὶ μύρια ἀναστάνεμα στὴν πόθη μου πληγή...

ΓΙΑ ΣΕΝΑΝΕ ΣΚΛΑΒΑΚΙ
Σκλαβάνι σου θὰ γίνω αἰώνια, γὰρ σένας στὸν κόσμο θὰ ἐνὶ τῷ μ' ὅταν ἀκόμη θὰ περιόσω χρόνια...

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
Ἐλήθησαν ἐπιστολαὶ μὴ ἀνήκουσαι εἰς ἐνοικιαστὴς θυροφῶν, ἐπ' ὄνῳμα Γεωργίου...

Ἐἰς τὴν σελίδα αὐτὴν δημοσιεύονται κατὰ ὁριστὸν ὅρα τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Σφαίρας»...

Η ΨΕΥΤΙΚΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

Στὸ περιβόλι τὸ Μαγιάριτο, τὸ φρονιμένο, τὸ πνιγμένο μὲ λουλούδια, ἐσοπεψή νορμασί τὰ κωφά...

Ὁ ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΣΦΑΙΡΑΣ
(Ἐἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ λάβουν ἀπαντήσεις δι' ἰδιαίτας ἐπιστολάς καὶ ὅχι διὰ τῆς στήλης αὐτῆς γράφετε τὰ δέον τὰ ἐσοκλιόμενα εἰς διαλοῦν τὸ εἰδέν ἄντιμωρον)

Ἐἰς τὸ τέλος θ' ἀποβῆ ὁ σωτήρ σου. Χαρὰν οἰκογενεακὴν δὲν προβλεπὼ καμμίαν. Ἐπιναλῆσαι τὰς μετὰ τὸ μυστικότητος διακοπὰς...

ἸΔΙΟΙΤΕΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
Μέχρι 15 λέξεων δραχ. 2, καὶ ἐπι πλέον λέξεις 30 λεπτὰ ἢ μίαι.

Ἐἰς τὸς ὑπολοπίλους ἐπιστολάς θ' ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές. Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ

Table listing names and page numbers: ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΕΙΔΙΚΑ, ΜΑΡΤΙΟΣ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ, ΜΑΙΟΣ, ΙΟΥΝΙΟΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

ΝΕΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

ΚΑΤΑ ΣΕΙΡΑΝ
'Αργόμυλη: Ἐτῶν 19, ὀρφανὴ πατρὸς, ἰσομακτιὰ, μ' ἀγάπην νὰ μ' ἀγαποῦν πολλοί...

Ἄλλοτε: Ἐτῶν 24, σῶμα κανονικόν, μαλλια μακρὰ, Σοφιστὸς δημοτικῆς ἀντιφασιστικῆς...

Ἄλλοτε: Ἐτῶν 20, μετρίου ἀναστήματος, μὲ συμπαῆ χαρακτικὰ ἀρκετὰ μορφωμένως...

Μέχρι 15 λέξεων δραχ. 2, καὶ ἐπι πλέον λέξεις 30 λεπτὰ ἢ μίαι.

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ

ΠΑΡΑΚΛΕΙΤΑΙ θεοῦς ὁ γνωρίζων τὴν διέθυνσιν τοῦ ἄνδρος Κουτσουβόλου...

Ὁ ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΦΙΛΙΚΟΥ
Ἐἰς τὸ προσεχές φύλλον θὰ καταρτίθῃ νέος πίναξ τῶν χαρακτήρων τοῦ Διαγωνισμοῦ...

Ὁ ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΦΙΛΙΚΟΥ
Ἐἰς τὸ προσεχές φύλλον θὰ καταρτίθῃ νέος πίναξ τῶν χαρακτήρων τοῦ Διαγωνισμοῦ...

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ ἐν Νιῶ Ἰσχυρὸν ἔργαστηρίον κ. Σταύρου Μακρή...

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Ἰούλιον Μπερσοφόπου, περὶν θὰ στοιχίσῃ 30 ἔμβροτον 50...

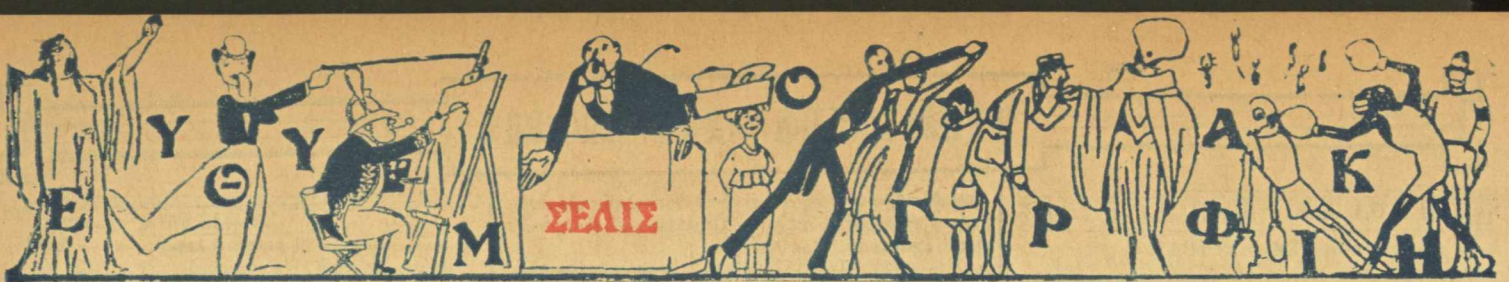
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΙΚΟΝ ἸΝ ΣΤΙΤΟΥΤΩΝ

Οἱ στρεβλοφρονεῖς ὀδόντες ἐπαναφέρονται, δι' ἐπιτελεσθεῖς ἀποδοῦναι ὀδοντοκίνητον ἐπιναλῆσαι...

ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΕΑΝ

ὉΡΟΛΟΓΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΔΙΑΔΟΜΕΝΑ ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ...

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
Ἐλήθησαν ἐπιστολαὶ μὴ ἀνήκουσαι εἰς ἐνοικιαστὴς θυροφῶν, ἐπ' ὄνῳμα Γεωργίου...

ΤΑ ΠΡΑΞΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

ΓΑΡΣΙΜΟΥ ΜΙΤΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Πιρδίκου μ' π'λί μ',
Νά μ' σχοιή; ὁ π'καρκαίεν'σα κομματά...

Μπάντα νιά μουσική κι στ' μέσ' γκαρσονάκι
Κ' γιά καλαμαράκια, λίσσι ού Διφτέρ'ς...

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

(Ήγουν ὀμίλια ἐπίκαιρα)

Τοῦ Μαγίου, προσφιλή μου
τεκνία, ἀφιχαμένον
καὶ τοῦ ναλοκαίρου...

ἐπιλαμβάνοντα τοῦ σμάρτου μου ἐνδατικῶς
καὶ αἰματοβάπτον μὲ κατασχευάζουσιν ἐπὶ
τῆς κλινῆς...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΝΗ ΤΩΝ ΝΕΧΗΛΟΥΤΩΝ

ΛΟΥΤΡΑ

Ἐπατόφιλλοι μὴτ' ἐρ' μου,
Ἐλαβον τὴν καρποεὐαγγέλιον σας ὅπου μὲ
συναχάριστε διὰ τὸ Χριστό...

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Εἶναι ἡ δίπαξ βολά, ὡς Μανιώποροετάρια,
ὅπου σοῦ διαλαβαίνω περὶ ἐργατικῶ ζήτημα,
ἐργασία, ὀχτώρο καὶ...

Κατὰ πρῶτον, ὡς ἀγινάρα μου, πρέπει νὰ
λιγοστέψης τῆς ἐργασίμων ὥρας καὶ νὰ κατα-
γίης τὰ ξενοχία καὶ τῆς νυχτιῆς...